

De logica van de oorlog tussen Iran en het Westen

Invoering

We staan op het punt getuige te zijn van een dramatische transformatie in de wereldgeschiedenis, vergelijkbaar met de veranderingen die plaatsvonden als gevolg van de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Stel je voor dat je in 1914 leefde, vóór het begin van de Eerste Wereldoorlog. In Duitsland besteedde keizer Wilhelm II in 1888 de troon en dacht dat zijn Duitse rijk voor eeuwig zou bestaan. De 84-jarige keizer Franz Joseph I van Oostenrijk-Hongarije regeerde al 66 jaar en zag zichzelf als een symbool van stabiliteit in Europa. De Romanov-dynastie in Rusland kwam in 1613 aan de macht. Tsaar Nicolaas II, de laatste tsaar, was een heerser die geloofde in zijn goddelijk recht op absolute macht. Het Ottomaanse Rijk werd in 1299 gesticht en was vóór het begin van de oorlog het langst bestaande rijk in Europa. Sultan Mehmed V van het Ottomaanse Rijk besteedde de troon in 1909. Geen van deze leiders en hun volgelingen had zich in 1914 kunnen voorstellen dat hun rijken vier jaar later zouden worden ontbonden en dat zij van de macht zouden worden verdreven. De ineenstorting van de rijken leidde tot de vorming van nieuwe staten, waaronder Polen, Tsjecho-Slowakije, Joegoslavië, Finland, Estland, Letland en Litouwen. In 1917 creëerde de eerste socialistische revolutie een nieuwe samenleving die de Sovjet-Unie werd en die de revolutionaire bewegingen decennialang zou beïnvloeden.

Dit was een uitkomst die niemand had zien aankomen in 1914, toen de oorlog begon met de moord op aartshertog Franz Ferdinand, de troonopvolger van Oostenrijk-Hongarije, in Sarajevo door een Bosnisch-Servische nationalist. Het Oostenrijk-Hongaarse Rijk was een staat die koloniën had gekoloniseerd in landen zoals Tsjecho-Slowakije (Bohemen, Moravië, een deel van Silezië) en Slowakije, en Slavische staten zoals Kroatië, Servië en Slovenië. De moord was de vonk die de Eerste Wereldoorlog deed ontbranden. Deze oorlog eiste tussen de 15 en 22 miljoen levens (zowel militairen als burgers).

In 1932 won de Nationaal-Socialistische Duitse Arbeiderspartij (de nazi's), onder leiding van Adolf Hitler, de parlementsverkiezingen voor de Rijksdag. In 1933 werd Hitler geïnstalleerd als de nieuwe kanselier van Duitsland. In 1935 schreef Winston Churchill over Hitler: *"Terwijl al deze formidabele veranderingen in Europa plaatsvonden, vocht Hitler zijn lange, slopende strijd om het Duitse hart. Het verhaal van die strijd kan niet gelezen worden zonder bewondering voor de moed, het doorzettingsvermogen en de vitale kracht die hem in staat stelden alle autoriteiten of weerstanden die zijn pad versperden uit te dagen, te trotseren, te verzoenen of te overwinnen."*¹

Hitler bewonderde op zijn beurt het Britse kolonialisme. Hij zei: *"Wat India voor Engeland was, zullen de Russische gebieden voor ons zijn."*² Hitler begon de Tweede Wereldoorlog niet om de Joden uit te roeien. Hij begon een oorlog om Oost-Europa te koloniseren, met name de Sovjet-Unie, naar het voorbeeld van de Britse kolonisatie van India. Op 1 september 1939 viel Hitlers leger Polen binnen als eerste stap in de kolonisatie van Oost-Europa.

De Tweede Wereldoorlog duurde zes jaar en eiste 70 tot 85 miljoen levens, waarbij de Sovjet-Unie en China de zwaarste verliezen leden (24 miljoen in de Sovjet-Unie en 20 miljoen in China). Net als de Eerste Wereldoorlog leidde de Tweede Wereldoorlog tot een ingrijpende verandering in de wereld. Vóór de oorlog was Duitsland de belangrijkste industriële natie van Europa. Frankrijk en Groot-Brittannië waren de belangrijkste koloniale machten in de rest van de wereld met hun uitgestrekte koloniale rijken. De VS waren een opkomende macht, maar domineerden de wereld nog niet.

Na de oorlog werd Duitsland gesplitst in twee staten: de Duitse Democratische Republiek en de Bondsrepubliek Duitsland. De koloniale rijken begonnen af te brokkelen. De VS werden de dominante hegemoniale macht in het Westen. Tussen 1944 en 1949 werden elf landen socialistisch en vormden het socialistische blok: Albanië, Polen, Vietnam, Joegoslavië, Bulgarije, Roemenië, Tsjecho-Slowakije, Noord-Korea, Hongarije, China en Oost-Duitsland (Duitse Democratische Republiek). De landen in Oost-Europa, Noord-Korea en China waren geen Europese koloniën. Vietnam was een Franse kolonie. Socialisme was een aantrekkelijk bevrijdingsverhaal voor veel gekoloniseerde landen die voor vrijheid stredden. Tussen 1950 en 1989 sloten elf landen zich aan bij het socialistische blok: Cuba, Laos, Afghanistan, Angola, Benin, Cambodja, Congo-Brazzaville, Ethiopië, Mozambique, Somalië en Zuid-Jemen. Deze landen hadden een eenpartijstelsel en een planeconomie. Er zijn andere landen die het doel van het socialisme in hun grondwet hebben verwoord, hoewel ze een meerpartijstelsel en een vorm van economische planning kennen, maar geen centrale planning: Bangladesh, Guinee-Bissau, Guyana, India, Nepal, Portugal, São Tomé en Príncipe, Sri Lanka en Tanzania. Deze ontwikkelingen waren het gevolg van de Tweede Wereldoorlog. Rond 1980 ontstond er een grote tegenreactie die leidde tot het uiteenvallen van het socialistische blok.

Sommige oorlogen, zoals de Eerste en Tweede Wereldoorlog, kunnen leiden tot een fundamentele transformatie van de wereld. In dit essay betoog ik dat de dreigende oorlog tussen Iran en het Westen de potentie heeft om zo'n dramatische transformatie teweeg te brengen. Ik zal ingaan op hoe dit eruit zou kunnen zien en welke krachten deze transformatie aandrijven.

Ik begin met de dreigende oorlog te plaatsen in de context van de aanhoudende oorlogen tegen de islamitische revolutie sinds 1979. Vervolgens ga ik in op de omstandigheden die de komende oorlog met Iran bepalen. Ik sluit af met het extreme scenario van een totale oorlog en de mogelijke dramatische transformatie die daaruit voortvloeit.

De vroegere oorlogen tegen Iran

De Iran-Irak-oorlog: de eerste heilige verdediging

De komende oorlog tussen Iran en de VS/Israël zal heel anders zijn dan de oorlogen uit het verleden. Op 1 februari 1979 keerde Ayatollah Ruhollah Khomeini terug uit ballingschap, waarmee de islamitische revolutie definitief haar overwinning behaalde. Negen maanden later, op 22 september 1980, viel Irak, onder leiding van Saddam Hoessein, Iran binnen met steun van het Westen en de Sovjet-Unie. Iraakse vliegtuigen bombardeerden tien Iraanse vliegvelden en de volgende dag staken Iraakse troepen de grens over en rukten op naar Iran om de olierijke regio Khuzestan te bezetten. Het uiteindelijke doel van Irak en het Westen was om de nieuwe islamitische regering omver te werpen. Ze hadden de kracht van de islamitische revolutie echter onderschat. In tegenstelling tot de propaganda in de westerse media, die de Iraanse revolutie afschildert als een achterlijke middeleeuwse reactie op de moderniteit zonder enige steun van de bevolking, was en is de realiteit ter plaatse heel anders. Binnen drie maanden was de Iraakse invasie tot stilstand gekomen doordat de Iraanse bevolking zich mobiliseerde om hun revolutie te verdedigen. Het Iraanse tegenoffensief wist uiteindelijk verloren gebied terug te winnen.

De oorlog duurde acht jaar, van 1980 tot 1988, en leidde tot de dood van 200.000 Iraniërs. Gedurende deze periode gebruikte Saddam Hoessein chemische wapens tegen zowel burgers als militairen in Iran, een schending van de Conventie van Genève. Irak ontving hulp van de Verenigde Staten, West-Duitsland, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk bij de ontwikkeling van chemische wapens. Deze landen leverden Irak de grondstoffen die nodig waren voor de chemische wapenfabrieken. In Iran wordt deze oorlog de "Oorlog van de Heilige Verdediging" genoemd.

De oorlog tussen Irak en Iran was een oorlog die door een buitenlandse mogendheid werd gevoerd. Binnen Iran woedde echter een andere oorlog: het gewelddadige verzet tegen de Islamitische Revolutie. Dit verzet kwam van de Mojahedin -e- Khalq (MEK), ook bekend als de Volksmujahedin Organisatie van Iran (PMOI). De MEK werd in 1965

opgericht als een marxistische groepering die zich verzette tegen het regime van de sjah. Ze verzette zich ook tegen de Islamitische Revolutie en begon al snel op grote schaal terroristische aanslagen te plegen, waaronder bomaanslagen en moorden. De leiders vluchtten naar Frankrijk en vestigden zich later in Irak onder de bescherming van Saddam Hoessein. Ze steunden Saddam Hoessein in de oorlog tussen Irak en Iran. De MEK werd door de VS, de EU en andere landen aangemerkt als terroristische organisatie vanwege haar gewelddadige verleden, waaronder moorden en bomaanslagen. Deze classificatie werd in 2012 in de VS en in 2009 in de EU ingetrokken na lobbywerk van anti-Iraanse groeperingen in die landen. De MEK is verantwoordelijk voor de dood van 21.000 Iraniërs sinds het begin van de Islamitische Revolutie.

De islamitische revolutie van 1979 werd overweldigend gesteund door de bevolking. Maar er was altijd een deel van de bevolking dat tegen de revolutie was. Er waren aanhangers van het oude regime, de dictatuur van de sjah. Er was de MEK, die met westerse steun gewapend verzet tegen de revolutie organiseerde. Er waren protesten tegen verschillende overheidsmaatregelen, maar niet per se tegen het islamitische systeem. Er waren massaprotesten in 2009 onder leiding van de Groene Beweging, in 2019 onder leiding van de Democratische Beweging en in 2022 na de dood van de 22-jarige Masha Amini werd door de begeleidingspatrouille in hechtenis genomen.

De ernstigste oorlog tegen Iran was niet militair, maar economisch. In 1979 bevroor president Carter ongeveer 12 miljard dollar aan Iraanse tegoeden, waaronder banktegoeden, goud en andere bezittingen. Sindsdien is er een constante stroom van boycotmaatregelen door de VS tegen Iran geweest. De VS voerden ook een handelsembargo in. Vervolgens werden allerlei embargo's ingevoerd die leidden tot een breed embargo, waarbij Iraanse import en transacties werden verboden. Amerikaanse bedrijven en hun dochterondernemingen mochten geen zaken meer doen met Iran. Er werden sancties opgelegd aan buitenlandse bedrijven die in Iran investeerden. Sancties werden ingevoerd tegen het Iraanse bankwezen door het af te sluiten van het SWIFT-financiële netwerk. De tegoeden van de Iraanse centrale bank in de VS en de EU werden bevroren.

De Twaalfdaagse Oorlog: de tweede heilige verdediging

De Twaalfdaagse Oorlog in juni 2025 was een nieuw soort oorlog. Israël en de VS raakten nu verwickeld in een directe militaire confrontatie met Iran, en niet via een proxy zoals Irak. Op 13 juni voerde Israël, met steun van de VS, een verrassingsaanval uit op Iraanse militaire en nucleaire installaties, terwijl er onderhandelingen gaande waren tussen Iran en Amerika. Ook woongebieden in Teheran werden getroffen, met de dood tot gevolg van hoge militaire commandanten (waaronder de opperbevelhebber van de Revolutionaire Garde en de stafchef van de strijdkrachten) en vooraanstaande nucleaire wetenschappers. Iran reageerde diezelfde nacht met de eerste van 22 raketaanvallen, genaamd Operatie Ware Belofte III. ³Op 22 juni lanceerden de VS Operatie "Middernachthamer". Zeven B-2 stealthbommenwerpers wierpen bunkerbommen af op de nucleaire installaties van Fordow en Natanz, terwijl onderzeeërs Tomahawk-raketten afvuurden op het Nucleair Technologiecentrum van Isfahan. Iran reageerde op de Amerikaanse interventie door de luchtmachtbasis Al Udeid in Qatar aan te vallen, de grootste Amerikaanse militaire basis in West-Azië. Op 24 juni werd een wapenstilstand bereikt (geen staakt-het-vuren). Meer dan 1000 Iraniërs kwamen om het leven en er werd grote schade toegebracht aan woonwijken, overheidsgebouwen en ziekenhuizen.

In Israël raakten meer dan 1000 gebouwen beschadigd of werden verwoest, voornamelijk in de regio Tel Aviv, waarbij sommige wijken volledig van de kaart werden geveegd. Cruciale infrastructuur werd getroffen, waaronder de Bazan-olieraffinaderijen in Haifa en het Weizmann Instituut, een militair onderzoeksinstituut. Ook het militaire hoofdkwartier, de Kirya-basis in Tel Aviv, werd geraakt en beschadigd.

De voorbereiding op de Twaalfdaagse Oorlog in juni 2025 werd sterk beïnvloed door de uitgebreide en gecoördineerde inspanningen van de Israëlische Mossad en de Amerikaanse CIA. Hun betrokkenheid omvatte jarenlange inlichtingenvergaring, complexe geheime operaties op Iraans grondgebied en strategische misleiding op hoog

niveau. In de vroege ochtend van 13 juni, toen Israëlische gevechtsvliegtuigen naderden, lanceerden Mossad -agenten een gecoördineerde aanvalsgolf vanuit Iran. Hun doelwitten waren belangrijke luchtafweersystemen en lanceerinstallaties voor ballistische raketten. De agenten gebruikten geavanceerde wapens, waaronder een driedelig "speciaal wapen" dat het land was binnengesmokkeld en microdrones uitgerust met kunstmatige intelligentie om commandanten en wetenschappers op te sporen.

De rellen van januari 2026

Op 20 januari 2026 beweerde de Amerikaanse minister van Financiën, Scott Bessent, tijdens de conferentie in Davos dat Washington een tekort aan dollars in Iran had gecreëerd om de rial in een vrije val te brengen en protesten op straat uit te lokken. De rial steeg van 80.000 per dollar naar 260.000, wat leidde tot een enorme inflatie. Op 28 december 2025 begonnen winkeliers in Teheran een vreedzaam protest tegen de economische problemen. Volgens het Iraanse Revolutionaire Gardekorps (IRGC) grepen tien buitenlandse inlichtingendiensten, onder leiding van de Mossad en de CIA, gecoördineerd door een commandocentrum buiten Iran, in om het vreedzame protest om te zetten in een gewapende opstand tegen de islamitische regering. Mike Pompeo, voormalig directeur van de CIA, schreef op 2 januari in een Twitterbericht: *"Gelukkig nieuwjaar aan alle Iraniërs op straat. En ook aan alle Mossad-agenten die naast hen lopen."* Hij voegde eraan toe: *"Het Iraanse regime zit in de problemen. Het inschakelen van huurlingen is hun laatste hoop."* Mossad schreef op zijn X/Twitter-account: *"Ga samen de straat op. De tijd is gekomen. We staan achter jullie. Niet alleen van een afstand en met woorden. We staan ter plekke bij jullie."*

Op 8 en 9 januari trokken agenten van de Mossad en de CIA eropuit om de vreedzame demonstratie om te vormen tot terroristische rellen, in de hoop dat dit zou leiden tot een algemene gewapende opstand en buitenlandse militaire interventie. Gewapende groepen vielen winkels, banken, busstations en moskeeën aan. De aanvallen op de moskeeën deden denken aan de Kristallnacht in Duitsland in november 1938, toen nazi-bendes synagogen verwoestten en Joodse bedrijven werden geplunderd. In Iran hoopten de seculiere terroristen een algemene opstand tegen de Islamitische Republiek uit te lokken. De Islamitische Republiek was voorbereid op dit soort oorlog. De regering sloot het internet af, dat door de commandokamer buiten Iran werd gebruikt om de acties te coördineren. Mossad en CIA hadden de internetblokkade voorzien. Voor de aanvallen hadden ze 60.000 Starlink- terminals Iran binnengesmokkeld. Starlink is een satellietgebaseerde internetdienst, ontwikkeld door SpaceX van Elon Musk en gebruikt in Oekraïne. Iran slaagde erin Starlink te storen en de signalen te gebruiken om de eigenaren van de terminals te traceren. De gewelddadige aanvallen duurden slechts twee dagen, maar meer dan 3.100 Iraniërs werden door deze bendes vermoord, onder wie honderden politieagenten, brandweerlieden en leden van de veiligheidsdiensten. Sommigen werden verbrand en onthoofd. In de westerse pers werd over deze gruweldaden geen melding gemaakt. ⁴De rellen waren een voortzetting van de Twaalfdaagse Oorlog.

De omstandigheden die de komende oorlog met Iran bepalen

De komende oorlog met Iran kan niet losgekoppeld worden van de oorlogen uit het verleden. Deze oorlogen hadden duidelijke doelen: de Islamitische Revolutie van Iran vernietigen, het revolutionaire systeem omverwerpen en een marionettenregime installeren, zodat de grondstoffen van het land geplunderd kunnen worden door westerse bedrijven en de drijvende kracht achter het verzet tegen de bezetting van Palestina uitgeschakeld wordt. Het is belangrijk om te benadrukken dat deze doelen niet veranderd zijn. Wat wel veranderd is, zijn de omstandigheden waaronder de nieuwe oorlog zal plaatsvinden. Deze omstandigheden bepalen de potentiële gevolgen van de oorlog op de lange termijn voor de wereldgeschiedenis. Ik zal deze omstandigheden nader toelichten.

1. Iran is klaar voor de nieuwe oorlog: het heeft aanzienlijke militaire capaciteiten ontwikkeld.

De Twaalf Dagen hadden een grote impact op Iran. Iran werd aangevallen door Israël en de VS en voerde een tegenaanval uit, maar accepteerde een wapenstilstand omdat het tijd nodig had om zijn strijdkrachten te herstellen. En dat lukte op een opmerkelijke manier in een zeer korte tijd.

De basis voor het herstel is een zeer geavanceerd militair systeem van Iran. Tijdens de Irak-Iran-oorlog moest het verzet tegen de invasie helemaal opnieuw worden opgebouwd. Er was geen revolutionair leger. De revolutie van 1979 was een vreedzame volksrevolutie die met dodelijk geweld van de sjah werd beantwoord. Een revolutionair leger werd opgericht als reactie op de invasie van Irak. Het werd gevormd door jongeren. Mohammad Marandi, die samen met mij een boek schrijft over de Iraanse revolutie, was 17 jaar oud toen hij zich bij de oorlog aansloot. De huidige minister van Buitenlandse Zaken van Iran, Abbas, Araghchi was 19 jaar oud toen hij zich aansloot bij de Islamitische Revolutionaire Garde. De beroemde generaal Soleimani was 23 jaar oud toen hij begon te vechten in de oorlog. Ayatollah Ali Khamenei was een hoge geestelijke toen hij op 41-jarige leeftijd een vooraanstaand bevelhebber in de oorlog werd.

In de decennia na de oorlog slaagde Iran erin een uitgebreide militaire organisatie op te bouwen. Deze organisatie investeerde in de ontwikkeling van geavanceerde militaire uitrusting. De Iraanse militaire technologie is zeer geavanceerd. Overigens dragen veel vrouwen bij aan de ontwikkeling van de Iraanse militaire technologie, wat het idee weerlegt dat vrouwen in Iran in een achtergestelde positie verkeren. De Twaalfdaagse Oorlog begon met de afzetting van hoge militaire commandanten. Binnen een dag greep Ayatollah Khamenei in, reorganiseerde de militaire top en organiseerde de tegenaanval op Israël.⁵ Na de oorlog kwam het proces van verbetering van de militaire organisatie en technologie in een stroomversnelling, evenals de productie van wapensystemen.

In de komende oorlog zullen drie soorten wapensystemen van Iran een belangrijke rol spelen. Ze worden alle drie in Iran geproduceerd:

1. Ballistische raketten. Een ballistische raket is in wezen een door de mens gemaakte meteoriet. Hij stijgt op in de atmosfeer, de motor stopt en de zwaartekracht trekt hem met een ongelooflijke snelheid van wel 30.000 km per uur naar het doelwit op aarde. Dit maakt hem zowel verwoestend effectief als technologisch uniek ten opzichte van alle andere soorten wapens. Er zijn vier typen, gebaseerd op hun bereik: korte afstand (<1.000 km), middellange afstand (1.000-3.000 km), intermediair (3.000-5.500 km) en intercontinentaal (>5.500 km). De kortste afstand tussen Iran en Israël is 1.700 km. Amerikaanse militaire bases liggen op een paar honderd km afstand. De nieuwste versie van de Iraanse ballistische raket is de Khorramshahr-4 variant. Deze heeft een bereik van 2.000 km. Hij kan meerdere kernkoppen van maximaal 2.000 kg dragen. Dit betekent dat één raket meerdere kleinere kernkoppen kan vervoeren, die elk op een ander doelwit gericht kunnen worden. Dit bemoeilijkt de vijandelijke raketverdediging enorm, omdat ze meerdere inkomende dreigingen van één enkele lancering zouden moeten onderscheppen. Dit is een geavanceerdere capaciteit dan de meeste andere Iraanse raketten, die een enkele, grote kernkop dragen. In tegenstelling tot een traditionele ballistische raket die een voorspelbaar, parabolisch traject volgt, kan de Khorramshahr-4 van koers veranderen tijdens de laatste nadering, waardoor het voor onderscheppingsraketten vrijwel onmogelijk is om de baan te voorspellen en de raket te raken. De kans dat de raket zijn doel raakt is groter. Eén zo'n raket kan het effect hebben van een kleine kernbom, zonder radioactieve neerslag.⁶
2. Kruisraketten en drones. Kruisraketten zijn als kleine vliegtuigen die geprogrammeerd zijn om een specifieke route naar een doelwit te vliegen. Ze gebruiken interne navigatiesystemen (zoals terreinkaarten, GPS of traagheidsnavigatie) en hebben vaak sensoren om het terrein eronder te vergelijken met een opgeslagen kaart. Ze zijn ontworpen om een specifieke coördinaat of doelwit te raken. Het hele voertuig, met uitzondering van de brandstof, is in feite de kernkop. De romp van de raket is de bom. Drones worden doorgaans op afstand bestuurd of kunnen autonoom vliegen. Ze verzenden en ontvangen constant gegevens. Een

menselijke piloot op de grond kan de vliegroute in realtime controleren, de missie wijzigen, een gebied omcirkelen of een landing afbreken. Een drone is een platform dat een lading draagt. Die lading kan bestaan uit camera's, sensoren, elektronische stoorzenders of wapens. Een gevechtsdrone draagt raketten of bommen aan zijn vleugels. De drone zelf is niet het wapen; de wapens die hij afwerpt, zijn dat wel.

3. Marinesystemen. Iran beschikt over snelle aanvalsschepen bewapend met anti-scheepsraketten, waaronder anti-scheepsballistische raketten (bereik 300 km). Het land heeft ook onderzeeërs en patrouilleschepen.

Het Iraanse ballistische raketsysteem is zo geavanceerd dat het nu een groter probleem vormt voor Israël en de VS dan kernwapens. Daarom staan de VS en Israël erop dat het onderdeel uitmaakt van de onderhandelingen. Maar Iran heeft categorisch geweigerd om het ter sprake te brengen.

Naast het wapensysteem beschikt Iran ook over een zeer geavanceerde militaire infrastructuur. De raketten en productiefaciliteiten bevinden zich in ondergrondse steden die niet door luchtaanvallen kunnen worden vernietigd. Deze steden huisvesten duizenden raketten en drones en beschikken over meerdere lanceerplatformen.

Het zwakste punt van het Iraanse leger is het luchtverdedigingssysteem. Sinds de Twaalfdaagse Oorlog heeft Iran, met hulp van Rusland en China, gewerkt aan de wederopbouw van zijn defensie. China heeft Iran radarsystemen geleverd die specifiek zijn ontworpen om stealthvliegtuigen en ballistische raketten te bestrijden. China heeft Iran ook luchtdoelraketsystemen (SAM's) geleverd. Iran heeft zijn GPS-systeem vervangen van het Amerikaanse naar het Chinese systeem (BeiDou).⁷

Iran is van mening dat het nu in een betere positie verkeert om een aanval van de VS/Israël af te weren en is daarop voorbereid.

2. De militaire doctrine van Iran is veranderd: van defensief naar offensief.

De eerste heilige verdediging was een defensieve oorlog. Irak viel Iran aan en de Islamitische Revolutie verdedigde haar voortbestaan. De tweede heilige verdediging (de Twaalfdaagse Oorlog) was een reactie op een bliksemaanval. Deze leerde Iran een belangrijke les. Het land kan niet langer wachten op een nieuwe aanval. Dankzij het verbeterde militaire systeem kan de Islamitische Republiek van verdediging naar aanval overschakelen. De Iraanse ballistische raket- en droneprogramma's blijven de centrale pijlers van haar militaire macht en haar nieuwe offensieve doctrine. Op 6 januari 2026 publiceerde de Iraanse Hoge Nationale Defensieraad een verklaring waarin staat dat Iran zich het recht voorbehoudt om preventieve aanvallen uit te voeren op basis van "objectieve tekenen van dreiging". Iran is er nu van overtuigd dat de kosten van wachten zwaarder wegen dan de risico's van als eerste handelen.⁸ Met haar nieuwe geavanceerde radarsystemen en de gegevens van haar satellieten zal het land vroegtijdige tekenen van een dreigende aanval waarnemen en een preventieve aanval inzetten. Terwijl de VS en Israël allerlei dreigementen uiten in de veronderstelling dat ze Iran daarmee intimideren, is het beleid in Iran veranderd. Ze gaan niet wachten op een nieuwe aanval die eindigt met een staakt-het-vuren, wat slechts een pauze zal zijn voor een nieuwe aanval. Deze keer zullen ze een totale oorlog ontketenen die de hele regio zal veranderen.

3. Het eindspel voor de as van verzet

In de berichtgeving over actie en reactie tussen Iran en Amerika/Israël vergeten veel mensen twee belangrijke doelen die de revolutionaire leiders van Iran voor de as van verzet hebben geformuleerd:

1. De verdrijving van de VS uit West-Azië. Op 8 januari 2020 verklaarde Ayatollah Ali Khamenei dat het einde van de Amerikaanse militaire aanwezigheid in de regio de oplossing zou zijn voor alle problemen in de regio. De VS hebben militaire bases in negen landen in West-Azië: Qatar, Jordanië, Saoedi-Arabië, Koeweit, Bahrein, de Verenigde Arabische Emiraten, Oman, Turkije en Irak. Voorheen hadden ze ook een basis in een deel van Syrië dat ze bezet hadden. Daarnaast hebben de VS een strategische basis op het eiland Diego Garcia in de Indische Oceaan, dat vaak binnen

het verantwoordelijkheidsgebied van het Centraal Commando (CENTCOM) voor operaties in West-Azië valt.

2. De vernietiging van de apartheidstaat Israël en de volledige bevrijding van Palestina.

Deze doelen leken decennialang onbereikbaar, maar de geopolitieke omstandigheden zijn nu zodanig dat de verwezenlijking ervan dichterbij is dan ooit. Het zal het resultaat zijn van een totale oorlog. Houd bij het bespreken van mogelijke scenario's voor de ontwikkeling van deze oorlog deze twee doelen in gedachten. Ze zijn nauw met elkaar verbonden. Het Amerikaanse leger, dat er prat op gaat het sterkste leger ter wereld te zijn, heeft vernederende nederlagen geleden in Vietnam en Afghanistan. In de komende oorlog zouden ze wel eens hun derde grote nederlaag kunnen lijden.

4. De opkomst van de multipolaire wereld

De komende oorlog vindt plaats tegen de achtergrond van de achteruitgang van het Westen en de opkomst van de rest van de wereld. Er zijn nu meerdere machtscentra. De BRICS-landen vormen een economische grootmacht die een steeds belangrijkere rol zal spelen in het mondiale economische systeem. De Shanghai Cooperation Organization is een belangrijk veiligheidssysteem buiten het Westen. In de multipolaire wereld zal de as Rusland, China en Iran een belangrijke rol spelen bij het vormgeven van de toekomst. In 2021 tekenden Iran en China een samenwerkingsovereenkomst voor 25 jaar, gericht op de uitbreiding van de handel, de ontwikkeling van infrastructuur en de integratie van energie. In januari 2025 tekenden Iran en Rusland een alomvattend strategisch partnerschapsverdrag voor 20 jaar, met als doel de economische en defensiesamenwerking te versterken en de westerse sancties tegen te gaan. In februari 2026 ondertekenden China, Iran en Rusland een alomvattend strategisch pact. De overeenkomst, die gelijktijdig in Teheran, Peking en Moskou werd aangekondigd, werd door de drie regeringen omschreven als een hoeksteen voor een nieuwe multipolaire wereldorde. Het pact omvat samenwerking op het gebied van energie, handel, militaire coördinatie en diplomatieke strategie. Zo ontstaat er een nieuwe wereldorde waarin Rusland, China en Iran hun beleid coördineren om deze orde te creëren. Het is een manier om de effecten van de sancties en de economische boycot door het Westen te bestrijden.

De VS en Europa staan voor lange periodes van economische achteruitgang. De economische vooruitzichten voor Europa en de VS op de lange termijn zijn somber. Europa is nog lange tijd afgesneden van goedkope olie en gas uit Rusland. De Europese industrie kampt met stijgende energiekosten en hevige concurrentie uit China voor hoogwaardige producten. De Amerikaanse sancties en importheffingen schaden de Amerikaanse economie. De schuldquote van de VS is de afgelopen tien jaar niet alleen gestegen, maar bevindt zich nu ook op een permanent hoger niveau. Van een stabiel niveau van ongeveer 105% vóór 2020 is deze na de pandemie gestegen naar een niveau van meer dan 120%, met prognoses die wijzen op aanhoudende groei. De economische achteruitgang van het Westen leidt tot sociale en politieke instabiliteit en periodieke crises. De opkomst van fascistische groeperingen in Europa en de tendens tot fascisme in de VS zijn uitingen van deze sociale en politieke instabiliteit. Wanneer de nieuwe oorlog uitbreekt, zal deze instabiliteit de uitkomst ervan beïnvloeden.

5. De impact van de genocide in Gaza

De genocide in Gaza heeft Israël tot een paria gemaakt in de ogen van de wereld. De aanhangers van Israël in het Westen hebben hun morele geloofwaardigheid verloren. Mensen in het Westen die de Islamitische Revolutie niet steunen, steunen Iran misschien niet in de oorlog, maar ze zouden Israël en de VS evenmin steunen vanwege de genocide in Gaza. De genocide in Gaza heeft ook een grote impact gehad op de soennitisch-sjiitische verdeeldheid. Ondanks de voortdurende pogingen om deze verdeeldheid uit te buiten, wordt Iran in grote delen van de soennitische gemeenschap erkend als het enige geloofwaardige moslimland dat daadwerkelijk de bevrijdingsstrijd van Palestina steunt, terwijl andere landen deze zaak voornamelijk met de mond belijden en sommige het Israëlische regime heimelijk of openlijk steunen. Een sprekend voorbeeld van de nieuwe

soennitisch- sjiietische relatie is Afghanistan. Op 15 februari verklaarde de soennitische Taliban-regering bereid te zijn samen te werken met Iran als er een aanval op de Islamitische Republiek wordt gelanceerd.

6. De kwestie van de moslimeenheid

De verklaring van de Taliban is niet zozeer het gevolg van verontwaardiging over de genocide in Gaza. Het is eerder het resultaat van een langdurig beleid van Iran om eenheid onder moslims te bevorderen. De Taliban (letterlijk: studenten) werd in 1994 in Afghanistan opgericht door studenten van islamitische seminaries met als doel de vestiging van een islamitische staat. Ze kwamen in 1996 aan de macht na een burgeroorlog te hebben gewonnen en stichtten het Islamitische Emiraat van Afghanistan. Tijdens hun bewind pleegden ze massamoorden op Afgaanse religieuze en etnische minderheden, waaronder de sjiieten, vernielden ze belangrijke culturele monumenten en verboden ze vrouwen de toegang tot scholen. Na de aanslag van Al Qaida in september 2001 vielen de Verenigde Staten Afghanistan binnen in december 2001, waarbij ze de Taliban ervan beschuldigden Al Qaida te steunen. Ze wierpen de Taliban-regering omver en vestigden een marionettenregime. Vervolgens begonnen de Taliban een opstand om de Amerikaanse bezetting te bestrijden. Deze opstand duurde twintig jaar. In 2021 werd het Amerikaanse bezettingsleger verslagen door de Taliban-guerrilla's.

Iran steunde de Taliban-opstand tegen de Amerikaanse indringers. Generaal Qasem Soleimani geloofde dat de Taliban nog steeds brede steun genoten onder een aanzienlijk deel van de Pashtun -stammen en -bevolking in Zuid-Afghanistan en delen van Pakistan, en hij was ervan overtuigd dat de enige weg naar regionale stabiliteit op de lange termijn was dat alle partijen met elkaar in dialoog zouden treden. 2011 was een belangrijk keerpunt in de relatie, en hooggeplaatste delegaties van de Taliban begonnen Teheran te bezoeken. Na verloop van tijd werden de relaties warmer en zelfs persoonlijker, zozeer zelfs dat toen generaal Soleimani, Abu Mahdi al- Muhandes en hun metgezellen door het Trump-regime op de internationale luchthaven van Bagdad werden vermoord, een hooggeplaatste Taliban-delegatie naar Teheran reisde en zijn huis bezocht om zijn familie te condoleren.

Iran heeft voortdurend geprobeerd de eenheid onder moslims te bevorderen in de strijd tegen het westerse imperialisme en de bezetting van Palestina. In de nieuwe oorlog zou dit wel eens grote vruchten kunnen afwerpen.

7. De populariteit van de Islamitische Republiek Iran

Westerse media berichten hier niet over, maar miljoenen Iraniërs zijn de straat op gegaan om hun steun aan de regering en de revolutie te betuigen. Medio januari woonden miljoenen mensen in verschillende steden de begrafenistoeten bij van veiligheidspersoneel dat tijdens de rellen was omgekomen. Op 11 februari, de 47e verjaardag van de Islamitische Revolutie van 1979, kwamen opnieuw miljoenen mensen de straat op om de revolutie te vieren en hun steun te betuigen. De regering bereidt hen voor op de komende oorlog.⁹

Op 25 januari 2026 werd op het Revolutieplein in Teheran een groot reclamebord geplaatst met een vogelperspectief van een beschadigd Amerikaans vliegdekschip met exploderende straaljagers op het dek, bezaaid met lichamen en bloed. Een fysieke kaart op het Palestina-plein in Teheran, die op 7 en 8 februari 2026 werd opgehangen, informeert de bevolking over de specifieke doelen in bezet Palestina die getroffen zullen worden bij de Iraanse aanval op Israël.

- Internationale luchthaven Ben-Gurion – Israëls belangrijkste luchtvaartknooppunt
- De Kirya (HaKirya) – Hoofdkwartier van de IDF en Ministerie van Defensie, Tel Aviv
- Gililot- basis – Inlichtingendienst van de IDF (Aman) & Eenheid 8200, Herzliya
- Tel Aviv-Jaffa, Ramat Gan, Herzliya, Bnei Brak – Op het scherm staat expliciet in de Hebreeuwse tekst aangegeven dat het om "de eerste dag" gaat.

8. De kolonisatie van de geest van het Westen

Westerse media hebben de fantasie gecreëerd dat miljoenen mensen in Iran de straat op gaan om de islamitische regering omver te werpen. Maar keer op keer blijken deze fantasieën slechts fantasieën te zijn, geen realiteit. Er zijn protesten tegen de regering in Iran, net als in veel andere democratische landen. Mensen gaan op een vreedzame manier de straat op om hun grieven te uiten. Dat is toegestaan en wordt beschermd door de wet en de veiligheidsdiensten. Westerse media presenteren elk protest als het begin van de val van het systeem, iets wat ze in het Westen niet zouden doen voor demonstraties.

Het achtuurjournaal (dat in feite leugens bevat) verspreidt dagelijks misinformatie over Iran. Een duidelijk voorbeeld hiervan is de berichtgeving over vrouwen in Iran. Westerse media beweren dat de Islamitische Revolutie heeft geleid tot een afname van de emancipatie van vrouwen. Het tegendeel is waar. De Islamitische Revolutie heeft een weg geopend waarop de vooruitgang van vrouwen betekenis kreeg; niet in oppositie, maar in interactie met familierollen en inheemse waarden. Het alfabetiseringspercentage onder vrouwen is gestegen van ongeveer 36% vóór de revolutie tot meer dan 98%. Tienduizenden meisjesscholen zijn in het hele land opgericht en de toelating van vrouwen tot universitaire opleidingen is gestegen van 31% tot meer dan 50%. Iraanse vrouwen lopen voorop in veel wetenschappelijke en technische vakgebieden. De levensverwachting van vrouwen is gestegen van 57 tot meer dan 78 jaar. De moedersterfte tijdens de bevalling is met 90% gedaald en vrouwen hebben zelfs in de meest afgelegen gebieden van het land toegang tot gezondheidszorg. Het aantal vrouwelijke vertegenwoordigers in het parlement is gestegen van 4 vóór de revolutie tot tientallen. De aanwezigheid van vrouwen in management-, juridische, wetenschappelijke en culturele functies is aanzienlijk toegenomen, wat een concrete uiting is van de deelname van vrouwen aan 'hun eigen politieke en maatschappelijke lot'. De Islamitische Republiek Iran heeft, met een focus op het gezin, een breed wettelijk kader gecreëerd ter bescherming van vrouwen en het gezin, inclusief wetten die seksuele intimidatie op de werkplek verbieden. Het Iraanse vrouwbeeld van vandaag is dat van een vrouw die een vooraanstaande wetenschapper, specialistisch arts of succesvolle manager kan zijn, en tegelijkertijd met gezag en waardigheid de rol van moeder en echtgenote binnen het gezin kan vervullen. Dit multidimensionale model is een antwoord op de reductionistische benadering van beide extremen en laat zien dat men, door te vertrouwen op de eigen cultuur, een stap richting excellentie kan zetten. In tegenstelling tot de vertekende berichtgeving in de westerse media, bestaat er geen conflict tussen de islam en vrouwenrechten. De islam onderdrukt vrouwen niet, maar geeft hen juist meer macht.¹⁰ Het gevolg van de desinformatie is dat het gemakkelijk leidt tot misrekeningen, zoals de misrekening over de aanstaande val van de Islamitische Revolutie. Een andere gevaarlijke misrekening is dat een militaire aanval gemakkelijk tot een regimeverandering zal leiden. Met hun desinformatie mobiliseren de media steun voor deze aanval.

Het extreme scenario: totale oorlog

De timing

De Amerikaanse militaire opbouw in de regio neemt een hoge vlucht. Het primaire doel is Iran te intimideren. Het is echter al duidelijk dat dit niet werkt. Iran heeft gereageerd met de dreiging van een totale oorlog. De Amerikanen kunnen niet zomaar terugkomen op hun besluit en beweren dat het allemaal een vergissing was. De kans is dan ook zeer groot dat ze in samenwerking met Israël een aanval zullen uitvoeren.

Er bestaat een kleine kans dat de Amerikanen zich voorlopig onthouden van een militaire aanval, omdat ze beseffen dat hun troepen in de regio, inclusief hun vliegdekschepen, een makkelijk doelwit zijn en dat er binnen een week duizenden lijkzakken naar huis zullen worden gestuurd. Aan de andere kant hebben ze zichzelf in een positie gemanoeuvreerd waarin ze wel móeten aanvallen als Iran niet aan hun eisen voldoet.

Iran daarentegen is momenteel niet happig op een aanval. Ze beschikken over een voorraad raketten en zijn nog steeds bezig hun strijdkrachten te heropbouwen. Ze produceren 300 raketten per maand en hebben er mogelijk nog veel meer nodig.¹¹ Beide partijen willen nu een militaire confrontatie vermijden, maar de druk op Amerika is groot. Israël wil aanvallen. Extremistische groeperingen binnen de VS (zowel Republikeinen als Democraten) willen oorlog. De Iraanse diaspora, die gemobiliseerd werd ter ondersteuning van de recente rellen, wil oorlog. Ik verwacht dat er oorlog zal komen, vanwege een kleine misrekening van Israël of de Amerikanen. Ik presenteer ideeën over hoe de nieuwe, totale oorlog zich zou kunnen ontwikkelen en hoe dit zou kunnen leiden tot een dramatische transformatie van de wereld. Deze ideeën zijn niet definitief. Ik probeer te achterhalen wat de gevolgen zouden kunnen zijn van bepaalde acties van de strijdende partijen. Uiteraard kan ik er vreselijk naast zitten.

De duur

Generaal Soleimani waarschuwde Trump ooit voor zijn oorlogsdreiging: *"Jij begint deze oorlog, maar wij zullen er een einde aan maken."*¹² De Amerikaanse berekening van de oorlog met Iran is vergelijkbaar met Operatie Midnight Hammer. Ze vallen binnen, bombarderen een paar doelen en verwachten een beheersbare vergeldingsactie van Iran, zodat alles binnen een paar dagen is afgelopen. Amerika kan de overwinning uitroepen en het aantal slachtoffers blijft beperkt. Dat zal niet gebeuren in een totale oorlog zoals Iran die zal voeren. Ze zouden genoeg raketten hebben om Israël en Amerikaanse doelen maandenlang aan te vallen, gebaseerd op hun voorraad en maandelijkse productie. De vliegdekschepen zouden naar de bodem van de zee zinken.

Stel je voor wat er in Israël en de VS zal gebeuren als de oorlog met Iran voortduurt zonder uitzicht op een einde en het aantal slachtoffers in Israël en op Amerikaanse bases in de regio blijft oplopen.

De duur van de oorlog is gekoppeld aan het uiteindelijke doel van Iran in een totale oorlog: de verdrijving van de VS uit West-Azië en de bevrijding van Palestina. De oorlog eindigt pas wanneer deze doelen zijn bereikt.

De kern van het Iraanse offensief is de vernietiging van de luchtafweer van de Amerikaanse militaire bases in combinatie met de vernietiging van de Israëlische luchtafweer. Op die manier zal Iran de controle over het luchtruim boven Israël en de landen waar de Amerikaanse bases zich bevinden, verkrijgen. De bombardementen zouden veel lijken op de Israëlische bombardementen op Gaza, waar geen luchtafweer was.

De doelwitten

De Amerikaanse bases zouden worden vernietigd. In de eerste week zouden er duizenden Amerikaanse slachtoffers vallen. Een vliegdekschip heeft 5.000 mensen aan boord. De bases in de regio hebben in totaal 50.000 personeelsleden. De grootste bevinden zich in Koeweit (13.500), Qatar (10.000), Bahrein (9.000) en de Verenigde Arabische Emiraten (5.000).

De lijst met doelwitten in bezet Palestina is enorm. Op 7 juni 2025 meldden Iraanse media dat Iraanse inlichtingendiensten miljoenen pagina's gevoelige Israëlische documenten hadden bemachtigd in de grootste inlichtingenoperatie "in de geschiedenis".¹³ De operatie werd uitgevoerd door het Ministerie van Inlichtingen en omvatte de geheime overdracht van een "enorme en complexe" hoeveelheid geclassificeerde Israëlische documenten naar Iraans grondgebied, waaronder materiaal over strategische sectoren en cruciale faciliteiten. De aankondiging volgde nadat Israëlische media berichtten over de arrestatie van twee Israëlische staatsburgers - Roy Mizrahi en Almog. Atias - in de noordelijke stad Neshet, gearresteerd door de Israëlische inlichtingendienst Shin Bet. De arrestaties hielden verband met aanklachten wegens bedreiging van de nationale veiligheid en vermoedelijke contacten met Iran.

De documenten beschrijven vroegere en huidige wapenontwikkelingsprogramma's, inspanningen om verouderde kernwapens te moderniseren en te reproduceren, en gezamenlijke projecten met de Verenigde Staten en verschillende Europese landen. Ze

bevatten gedetailleerde organisatiestructuren en personeelsgegevens van de Israëlische nucleaire sector, inclusief namen van onderzoekers, wetenschappers en leidinggevenden. Op 24 september 2025 publiceerde de Iraanse minister van Inlichtingendiensten, Esmail , een document. Khatib kondigde een gedeeltelijke vrijgave van deze documenten aan.¹⁴ Op basis van deze documenten is het waarschijnlijk dat Iran de nucleaire installaties van Israël zal aanvallen . Wat zou er gebeuren als de nucleaire complexen geraakt zouden worden? Iran kent de locaties van de Israëlische wetenschappers die betrokken zijn bij de ontwikkeling van hun kernwapens. Hun huizen zouden gebombardeerd kunnen worden. Het zou een vergelding zijn voor de moord op Iraanse wetenschappers door Israël in het verleden.

Ik noemde hierboven al de lijst met doelwitten die op billboards in Iran te zien waren: de vliegdekschepen, de internationale luchthaven Ben-Gurion, het hoofdkwartier van de IDF en het Ministerie van Defensie, de inlichtingendienst van de IDF en de steden Tel Aviv-Jaffa, Ramat Gan , Herzliya en Bnei Brak . Dit zijn kleine steden met 100.000 tot 500.000 inwoners. Hun steden zouden net als Gaza gebombardeerd worden.

Kernoorlog

Stel dat Iran er niet in slaagt de Israëlische kernwapens te vernietigen in de eerste week van de bombardementen. Stel dat Israël erin slaagt om minstens één kernbom in Iran te laten ontploffen. Iran is het 17e grootste land ter wereld met een oppervlakte van 1,7 miljoen km². Eén kernbom zal een verwoestend effect hebben op een gebied van 150-300 km². Er zal radioactieve neerslag zijn en honderdduizenden mensen van de 90 miljoen inwoners van Iran zullen omkomen. Maar in tegenstelling tot Japan zou dit de Iraanse bombardementen op Israël niet stoppen. Integendeel, ze zouden juist intensiever worden.

Maar de gevolgen voor de regio en de wereld zullen verwoestend zijn. Tienduizenden moslimstrijders zullen zich onmiddellijk mobiliseren om bezet Palestina binnen te vallen en een einde te maken aan het bestaan van Israël. En ze zullen worden toegejuicht door miljoenen mensen over de hele wereld. Rusland en China zullen in opperste staat van paraatheid verkeren vanwege een dreigende nucleaire escalatie met de VS. De protesten in het Westen tegen een nucleaire oorlog zullen massaal zijn. De dreiging van een nucleaire holocaust zal de wereldpolitiek beheersen. De wereld zoals we die kenden vóór de nucleaire aanval zal verdwijnen.

In de rest van de scenario-opbouw ga ik ervan uit dat er geen nucleaire oorlog plaatsvindt.

Reactie in Israël

Israël, het bezette Palestina, heeft een bevolking van tien miljoen: twee miljoen Arabieren en acht miljoen Joden. Een miljoen Joden hebben een dubbel paspoort. Zo'n 200.000 hebben een Amerikaans paspoort. Een miljoen Joden komen uit Rusland. Zij kwamen in een grote migratiegolf na de val van de Sovjet-Unie in de jaren negentig. Israëliërs zijn niet gewend aan aanhoudende bombardementen zoals in Gaza. Als het aantal slachtoffers oploopt tot duizenden zonder dat er een einde in zicht is, hoe zal de rest van de bevolking dan reageren? Waarschijnlijk zal een groot aantal zo snel mogelijk bezet Palestina willen verlaten. Dat zal een negatieve invloed hebben op het moreel van de overige Israëlische Joden.

De Palestijnen in Israëlische steden zullen een flinke impuls krijgen om in opstand te komen tegen de bezetting, en de verschillende facties van het Palestijnse verzet zullen een sterke groei in ledenaantal zien. Palestina zal de laatste strijd aangaan voor de bevrijding van zijn land.

Reactie van de bevolking in de regio

De overgrote meerderheid van de moslimbevolking wereldwijd zal Iran steunen, maar hun steun zal worden onderdrukt door bepaalde moslimregeringen. In West-Azië zou de steun van de bevolking en hun regeringen tastbaar kunnen zijn. De leiders van deze regeringen zullen voor moeilijke keuzes komen te staan. Als het erop lijkt dat Israël en

de VS zwaar worden getroffen en de Iraniërs standhouden en zelfs de overhand krijgen in het offensief, zouden ze snel van standpunt kunnen veranderen en de doelen van Iran kunnen steunen: de verdrijving van de VS uit West-Azië en de volledige bevrijding van Palestina. Hun drijfveer zal het vooruitzicht zijn op een duurzame vrede na de omverwerping van de zionistische staat.

Pakistan zou kunnen waarschuwen dat een nucleaire bom op Iran een nucleaire reactie van Pakistan zal uitlokken. Saoedi-Arabië zou kernwapens van Pakistan hebben gekregen en daarvoor 10 miljard dollar hebben betaald. Het land zou wellicht geen bezwaar maken tegen een Iraans bombardement op de Amerikaanse basis, maar zou Iran niet toestaan de rest van de infrastructuur te vernietigen, iets wat Iran zelf ook niet zou willen.

Sommige landen hebben een bevolking die overwegend uit buitenlanders bestaat. De zes lidstaten van de Samenwerkingsraad van de Golfstaten (GCC) zijn daar goede voorbeelden van: Bahrein, Koeweit, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië en de Verenigde Arabische Emiraten. In Qatar bestaat 88% van de totale bevolking en 95% van de beroepsbevolking uit buitenlanders. In de VAE is dat respectievelijk 85% en 90%. In Koeweit is het 70% en 85%. In Bahrein is het 52% en 78%. In Oman is het 47% en 77%. En in Saoedi-Arabië is het 40% en 76%. Als deze landen door Iran worden gebombardeerd vanwege hun Amerikaanse militaire bases, hoe zal de buitenlandse bevolking dan reageren? Zullen ze deze landen verlaten en zullen hun economieën instorten? Zal hun regering Iran dan steunen in de hoop op een snelle overwinning?

De moslimmobilisatie voor de definitieve bevrijding van Palestina

Naarmate de oorlog voortduurt, zullen honderdduizenden moslimstrijders in de hele regio zich aanmelden voor een training en zich aansluiten bij de beweging om bezet Palestina binnen te trekken en te vechten voor de bevrijding van Al Quds (Jeruzalem). Zodra deze beweging aan kracht wint, zouden de regeringen in de regio te maken kunnen krijgen met een nieuwe Arabische Lente: Egypte, Jordanië en de GCC-landen zouden geconfronteerd kunnen worden met gewapende opstanden in hun land. Hun regering zou binnen een jaar kunnen vallen. Erdoğan van Turkije moet beslissen of het tijd is om zich aan te sluiten bij de beweging voor de bevrijding van Jeruzalem, of dat hij moet afwachten en hopen dat deze zal mislukken.

Rusland en China

Rusland en China zullen een grote invloed hebben op een totale oorlog. Voorlopig zijn beide landen voorstander van een tweestatenoplossing, vooral omdat er formeel nog geen alternatief is. Maar als ze het uiteindelijke doel van de oorlog begrijpen, zouden ze wel eens kunnen ingrijpen en afzien van het stoppen van de oorlog. De kans is groot dat de VS Poetin en Xi Jinping zullen oproepen om te pleiten voor een staakt-het-vuren. Maar nu zal Iran de voorwaarden stellen voor een staakt-het-vuren, niet voor een staakt-het-vuren. De voorwaarde zou zijn dat er veilige doorgangen worden gecreëerd voor de VS om de regio te verlaten en voor de Israëliërs om bezet Palestina te verlaten. Het gaat niet alleen om het stoppen van de Iraanse bombardementen. Dit betekent in feite het breken van de ruggengraat van het Amerikaanse imperium in West-Azië en de definitieve bevrijding van Palestina.

De impact op de VS

In de VS zal de MAGA-aanhang van Trump in massale demonstraties in opstand komen, gesteund door Amerikanen uit alle lagen van de bevolking en met verschillende politieke overtuigingen. Trump beloofde een einde te maken aan eindeloze oorlogen en breekt deze belofte nu met de lijkzakken die terugkeren uit West-Azië. De media zullen proberen de Iraanse diaspora als tegenkracht in te zetten, maar de impact van de lijkzakken zal groter zijn dan de woorden van de Pahlavi-aanhangers. Hoe langer de oorlog duurt, hoe dieper de verdeeldheid binnen de Amerikaanse samenleving zal worden, met zelfs de mogelijkheid van gewapende conflicten en een burgeroorlog. Radicalisering in de VS kan vele verschillende vormen aannemen, van links tot rechts extremisme.

De impact op Europa

In Europa zullen de spanningen tussen de Joodse en de moslimbevolking exponentieel toenemen. Wanneer honderdduizenden moslimstrijders bezet Palestina binnentrekken en huis voor huis Palestijns land beginnen te bevrijden, waarbij duizenden Joden worden gedood, zal dat onmiddellijk leiden tot een situatie waarin de herinnering aan de Joodse Holocaust wordt afgewogen tegen de herinnering aan de genocide in Gaza. Europa zal verscheurd worden door deze spanningen en de reactie van de regering zal de stabiliteit op lange termijn van de multiculturele samenlevingen in Europa bepalen.

De gevolgen voor Venezuela en Cuba.

De nederlaag van de Amerikaanse militaire macht in West-Azië zal directe gevolgen hebben voor de Amerikaanse druk op Venezuela en Cuba. Trump heeft een embargo tegen Cuba en Venezuela ingesteld. Een Amerikaanse nederlaag in West-Azië zal Rusland en China ertoe aanzetten de VS onder druk te zetten om deze embargo's op te heffen.

Wat is beter: een totale oorlog of eindeloze gesprekken?

De grootste troef van Amerika en Israël zijn hun straaljagers. Ze hebben een vloot van ongeveer 200 straaljagers samengesteld, die Iran ondanks hun nieuwe verdedigingssysteem hard kunnen en zullen treffen. Iran zal verliezen lijden, net zoals Vietnam een miljoen slachtoffers telde en Afghanistan 200.000 voordat ze hun land bevrijdden van de Amerikaanse overheersing.

Maar als je mijn analyse in ogenschouw neemt, vraag je je af: wat is beter voor de vrede op de lange termijn in de wereld: een totale oorlog om het Amerikaanse imperialisme en zionisme te verslaan, of eindeloze dreigingen, praatjes en periodieke aanvallen op Iran van binnenuit en van buitenaf?

De wereld die uit de as van de oorlog zal herrijzen, is er een waarin de zionistische staat Israël ophoudt te bestaan, Amerika zijn status als supermacht heeft verloren en China, Rusland en Iran hopelijk de wereld naar een vreedzame, welvarende en rechtvaardige toekomst zullen leiden.

Sandew Hira

Den Haag

20 februari 2026

www.sandewhira.com

info@sandewhira.com

¹Geciteerd in Hira, S. (2023): Decolonizing The Mind. A Guide to Decolonial Theory and Practice. Amrit Publishers. Den Haag, p. 266.

²Idem, blz. 268.

³Bekijk een analyse van Operatie True Promise III vanuit een niet-Iraans perspectief. <https://www.ecssr.ae/en/research-products/reports/2/202692>.

⁴ China.org.cn citeert officiële cijfers van de Iraanse overheid, die zich baseren op gegevens van de Iraanse Forensische Medische Organisatie, waaruit blijkt dat 3.117 mensen zijn omgekomen tijdens de recente onrust. http://www.china.org.cn/world/Off_the_Wire/2026-01/22/content_118293433.shtml.

⁵Zie <https://en.mehrnews.com/news/240297/Israel-allies-miscalculated-Iran-s-capabilities> voor meer informatie over de rol van de ayatollah. Khamenei tijdens de Twaalfdaagse Oorlog.

⁶Zie <https://www.avapress.com/en/news/345831/wall-street-journal-iran-s-missile-power-has-changed-the-equation> voor enkele cijfers. Zie ook <https://understandingwar.org/research/middle-east/iran-update-february-11-2026/>.

⁷ <https://www.samaa.tv/2087336078-iran-receives-chinese-sams-amid-efforts-to-rebuild-air-defence>.

⁸ <https://understandingwar.org/research/middle-east/iran-update-january-6-2026/>.

⁹ [Op www.presstv.ir](http://www.presstv.ir) waren veel video's en foto's van deze massabijeenkomsten te zien.

¹⁰Zie <https://din.today/wp-content/uploads/2026/02/Iranian-women.pdf> voor de gegevens.

¹¹ <https://understandingwar.org/research/middle-east/iran-update-february-11-2026/>.

¹² <https://www.unitedagainstnucleariran.com/gassem-soleimani-his-own-words>.

¹³ <https://www.timesofisrael.com/iranian-media-claims-tehran-acquired-trove-of-sensitive-israeli-nuclear-files/>.

¹⁴ <https://english.alarabiya.net/News/middle-east/2025/09/24/iran-says-it-has-documents-linked-to-israel-s-nuclear-program>.